

antifa★ report

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ
ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΔΕΡΦΙΑ ΤΑΞΙΚΑ

Το antifa selanik είναι μία αντιφασιστική συνέλευση που συγκροτήθηκε και δρα στους δρόμους της Θεσσαλονίκης. **Antifa**, γιατί εδώ και καιρό έχουμε συνειδητοποιήσει πως ο φασισμός (με ή χωρίς σβάστικα) έχει απλωθεί σε όλες τις πτυχές της ζωής μας.

Selanik (η τούρκικη ονομασία της Θεσσαλονίκης), γιατί σε πείσμα των ελληναράδων θα υπενθυμίζουμε ότι σ' αυτή την πόλη πάντα ζούσαν άνθρωποι διαφορετικών εθνικοτήτων που ήξεραν να συμβιώνουν και να παλευούν μαζί. Δεν έχουμε καμία σχέση και σίμαστε έχθρικοι με κόμματα, παπαδαριά, μαφίες (κάθε είδους) και media. Σε περίπτωση που κάποιος/α ψηθεί να επικοινωνήσει μαζί μας:

antifasln@yahoo.gr

<http://antifaselmanik.blogspot.gr>

Μ' αυτά και μ' αυτά φτάσαμε στο πέμπτο τεύχος που κρατάτε στα χέρια σας. Σίγουρα θα έχετε καταλάβει την επιμονή μας με το ζήτημα των απαγορευμένων μεταναστών εργατών. Τον τελευταίο καιρό η απαγόρευση αυτή γίνεται ακόμη πιο άγρια. Και δεν το λέμε καθόλου στον αέρα. Τον Μάρτιο που μας πέρασε αποφασίστηκε η επ' αόριστον κράτηση των μεταναστών και μεταναστριών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, μέχρις ότου να συνεργαστούν οικειοθελώς για την απέλαση τους. Η δικαιολογία που χρησιμοποιήθηκε φανερώνει τη σαπίλα του κράτους σε όλο της το μεγαλείο. Αντιγράφουμε από το νόμο: «Με την μη απελευθέρωση και την επιβολή του περιοριστικού όρου [...] προστατεύεται συγχρόνως με το δημόσιο συμφέρον και το ατομικό τους συμφέρον, αφού πρόκειται για ευάλωτα άτομα, χωρίς μόνιμη διαμονή, χωρίς νόμιμα έγγραφα και χωρίς δυνατότητα να εργασθούν και κινδυνεύουν να πέσουν σε μεγάλη ένδεια ή σε παράνομα κυκλώματα εκμεταλλεύσεώς τους».

Τι είναι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών;

Αποθήκες ανθρώπων που (αυθαίρετα) το κράτος αποφάσισε ότι περισσεύουν (οι άνθρωποι, όχι οι αποθήκες..). Σκοπός τους είναι να στοιβάζονται εκεί οι μετανάστες και οι μετανάστριες. Το σίγουρο είναι ότι αυτοί οι χώροι μόνο ξενοδοχεία δεν είναι. Είναι στρατόπεδα με κάγκελα, συρματοπλέγματα, μπάτσους, άθλιες συνθήκες και ξύλο. Πολύ ξύλο... Βρίσκεσαι εκεί μέσα χωρίς να έχεις διατελέσει κανένα έγκλημα, βρίσκεσαι επειδή ορίστηκες παράνομος. Και ξέρεις πως έφυγες από τη χώρα προέλευσης επειδή εκεί -ακόμα και τώρα που μιλάμε- διεξάγονται πόλεμοι. Για να απεγκλωβιστείς θα πρέπει να συμφωνήσεις στην απέλαση σου και να επιστρέψεις πίσω στα πεδία των μαχών.

Η χρησιμότητα αναβίωσης των στρατοπέδων συγκέντρωσης είναι μεγάλη. Είναι ιδιαίτερα διδακτικό να μαθαίνεις να ζεις εγκλωβισμένος. Έτσι θα είσαι ιδιαίτερα ωφέλιμος για τα αφεντικά αν καταφέρεις και βγεις έξω. Αν είσαι πάλι από τους απαγορευμένους που τη γλίτωσαν από τις επιχειρήσεις σκούπα στα κέντρα των πόλεων, καταλαβαίνεις πως δεν πρέπει να λες κουβέντα γιατί δεν το 'χουν και σε πολύ να σε εξοντώσουν. Σε κάποιες περιπτώσεις παλαιότερα οι έγκλειστοι μπορούσαν να δουλεύουν όπου χρειαστεί στις γύρω περιοχές και να επιστρέφουν το βράδυ στη φυλακή τους. Κι όταν λέμε δουλειά μπορείτε να φανταστείτε, αρκεί να γνωρίζετε πως σε όλη την επικράτεια οι μετανάστες είναι οι πιο κακοπληρωμένοι ανάμεσα σε όλη την εργατική τάξη, μιας και δεν έχουν κανένα δικαίωμα.

Χρειάζονται δύο στοιχεία για να υπάρξουν αυτά τα κέντρα κράτησης μεταναστών. Από τη μία είναι απαραίτητη η δικαιολογία (η παραφιλολογία γύρω από τους μετανάστες) που τη χτίζει το κράτος μέσω των μίντια και από την άλλη απαιτούνται αυτοί που θα την αναπαράγουν, το σύνολο δηλαδή των ελληναράδων.

Τα κοινωνικά κομμάτια αυτά, αντί να βλέπουν τους μετανάστες ως εργάτες και εργάτριες, βλέπουν φορείς ασθενειών, εγκληματίες και οπισθοδρομικούς. Εμείς λέμε ότι αν κάτι βρωμάει σε αυτή τη πόλη, είναι η σαπίλα στο μυαλό τους.

Είπαμε πως κεντρικός λόγος ύπαρξης των στρατοπέδων συγκέντρωσης είναι η φυλάκιση όσων η εργασία περισσεύει και είναι πιο ευάλωτοι/ες. Έτσι εξασφαλίζονται φτηνά χέρια για τα αφεντικά. Το ζοφερό είναι πως και η κατασκευή αυτών των χώρων έχει κέρδο. Ξέρουμε, μας έχουν πρήξει πως «οι μετανάστες μας παίρνουν τις δουλειές». Όμως για τα αφεντικά η είσοδος πολλών προσφύγων στο ελληνικό κράτος αλλά και ο εγκλεισμός τους αποτέλεσε μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία για καινούργιες μπίζνες. Τα ευρωπαϊκά κονδύλια δόθηκαν για τη θωράκιση της ελλάδας (άρα και όλης της ευρωπαϊκής ένωσης) από τις μεταναστευτικές ροές. Μέσω επιδοτήσεων τα χρήματα αυτά έχουν αρχίσει να μοιράζονται σε τεχνικές εταιρείες για να χτίσουν νέα στρατόπεδα συγκέντρωσης, catering για τη σίτιση των εγκλείστων αλλά και εταιρείες φύλαξης. Πλάι στα «μεγάλα συμφέροντα», πολλά ακόμη μικρά αφεντικά κατάλαβαν πόσα κέρδο προκύπτουν από τη φυλάκιση των απαγορευμένων εργατών: Μπαράκια, μπουγατσατζίδικα, μπουρδέλα και καφέ των τοπικών κοινωνιών βρήκαν την πελατεία (μπάτσους, ανθρωποφύλακες και το λοιπό δυναμικό που απασχολείται εκεί) που θα καλύψει τη χασούρα τους λόγω της κρίσης. Πίσω λοιπόν από το υποκριτικό «δεν χωράνε άλλοι» που ακούγεται κρύβονταν τεράστια ποσά της ΕΕ.

Αυτή είναι η ζοφερή πραγματικότητα που ορίζει και μας εξοικειώνει όλους με την ιδέα πως όποιος δεν είναι χρήσιμος οικονομικά και δεν φέρνει κέρδο μπορεί να πεταχτεί. Επιπλέον, αποφασίστηκε τρία νοσοκομεία που κλείνουν να γίνουν στρατόπεδα συγκέντρωσης. Αφού αυτή η συφοριασμένη δημόσια υγεία πάει κατά διάλογο μόνη πάνε χαμένα και τα κτίρια.

Οι μετανάστες εργάτες και εργάτριες στα στρατόπεδα συγκέντρωσης μπορεί να φυλακίζονται, ταυτόχρονα όμως οργανώνονται, αντιδρούν, παλεύουν, πολλές φορές με κάθε κόστος. Έχουν το κουράγιο να σταθούν όρθιοι απέναντι στο κράτος, κάθε μπάτσο, φασίστα και ρατσιστή που τους βλέπουν σαν ένα αναλώσιμο κομμάτι κρέας. Μπορεί να μην είναι πολλοί αυτοί που θα αντιδράσουν στη βαρβαρότητα που παίζει τριγύρω, όμως είναι ζήτημα να επιμείνουμε, με νύχια και με δόντια.

ΝΑ ΕΠΙΜΕΙΝΟΥΜΕ ΝΑ ΣΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ, ΩΣ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ: ΤΑΞΙΚΑ ΜΑΣ ΑΔΕΡΦΙΑ!

ΣΤΟ (κάθε) ΦΑΡΜΑΚΟΝΗΣ

Οι δολοφόνες των 12 μεταναστών από τη Λιβύη δεν ήταν στρατιώτες ή αστυνομικοί. Οι

εκπαντούντες πηγαδινούντες στη μερογεία και οι δολοφόνες στην Ελλάδα δεν είναι ξέρουν οιμέλη, όπως δεξιοί και φρεγτέρι, μες πορνούλασμα, άλλα κράτος, σε πολλές περιπτώσεις μεταναστών που προσπαθούν μέσω της θάλασσας να φύγουν από χώρες όπως το Αιγαίον και την Ελλάδα, που καρπάρουν στην πολεμώντας Ελλάδα, έχουν στην περιοχή της Αιγαίου αποδειχθεί ότι το υπεριαλιστικό ελληνικό κράτος και ο στρατός του διατελεί σε αυλαία της πολιτικής της διατήρησης των κοινωνικών συμμάχων του. Όσοι μετάναστες κατέφεραν να επικρανούν, έρχονται αντιμετωπίστο με την ελληνική αστυνομία, που απογειώνει της υπόρκειας τους, εκτατέλεσμα, υπότιμηση, συνέκειμα κυνηγότη και εγκληματία.

ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

(αλλά και έξω από αυτά)

Μετά τα πονηρά της ρατσιστικής αστυνομικής επιχείρησης Δίστη στα κεντρά της Αθηνών, 7000 μετανάστες έχουν αποδημήσει στην Ελλάδα και μερικές χιλιάδες σε κρατικά αστυνομικά τμημάτων. Από τις αρχές του '90 ο παρανομοποίηση των μεταναστών εργατών και εργάτρινον και ο πατούμαντος του ελληνικού κράτους, έχουν ως στόχο την απομάκρυνση των μεταναστών από την Ελλάδα, με την αποτέλεσμα της υπόρκειας τους. Σήμερο, στην Ελλάδα της κρίσης που μετάλλα καμιάματι στη πολιτική διαχείρισης της περιοδού, το κράτος επιπρέπει τους μετανάστες έξωτος τους. Η απομάκρυνση των μεταναστών από την Ελλάδα, που έχει γίνει η πρώτη πολιτική της κρίσης. Το μήνα είναι έκεκρι και οπειθεύεται και στα νύχτων πορεύεται. Είναι τυχερό που ζεις (ακού), αρά και προβλήμα να ανεχεται στα επιβάθματα. Από τα καταναγκαστικά έργα της κοινωνελίους εργάτων μέχρι τη διάλυση του κρατους πρότοις,

ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΧΤΙΖΟΥΝ ΕΝΑ ΔΙΑΧΥΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΑΞΗ ΜΑΣ
ΝΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΟ ΝΕΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

antifascist.gr

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ ★

Αφίσα που κολλήθηκε στους δρόμους της πόλης

Προσοχή! Το παρόν κείμενο απευθύνεται σε άρτι αποφοιτήσαντες από τα σχολικά κελιά, φοιτητόβιους/ες ή εργάτες/τριες και αφορά τον κληρωτό στρατό που μας προκαλεί αναγούλα. Μην προχωρήσεις στην ανάγνωση αν έχεις ήδη καταλήξει πως θες να γίνεις μπάτσος ή καραβανάς.

Μου είπαν «η σειρά σου να πας στο στρατό»...

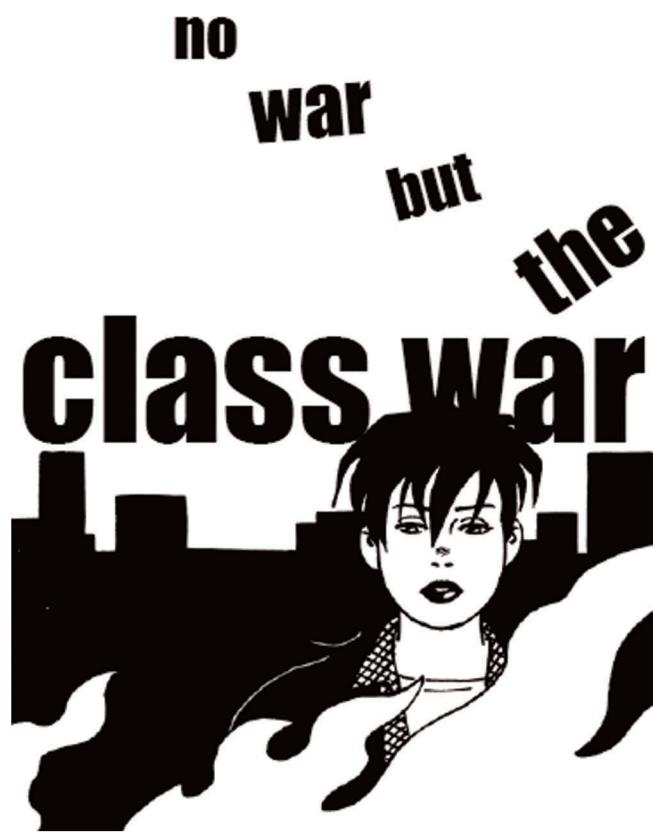
Όσο κι αν σου φορτώνουν τα μυαλά για τις μεγαλειώδεις μάχες που έχει δώσει ο στρατός, η αλήθεια είναι μία. Δημιουργήθηκε για να στηρίξει και να υπερασπιστεί τα επεκτατικά σχέδια του ελληνικού κράτους. Η ιστορία βρίθει τέτοιων παραδειγμάτων. Τι να πρωτοπούμε; Να μιλήσουμε για τα μεγάλα σχέδια κατάληψης της Άγκυρας; Για την Ελλάδα των πέντε θαλασσών και των δύο ηπείρων; Ή καλύτερα (για αυτούς που έχουν βραχεία μνήμη) να πούμε για τα 90ς και την ιδέα πως η Ελλάδα μπορεί να γίνει η κυρίαρχη των Βαλκανίων, τσακίζοντας αλβανούς και μακεδόνες προλετάριους; Ο στρατός του ελληνικού κράτους τότε, τώρα και πάντα θα αποτελεί τον πιο ωμό και βίαιο τρόπο ανάδειξης των εθνικών του μύθων και των ιμπεριαλιστικών του βλέψεων.

Βέβαια, ο εχθρός δεν έχει μόνο το πρόσωπο του εξωτερικού κινδύνου. Έτσι ο στρατός πολλές φορές ήταν ιδιαίτερα χρήσιμος στην κατάπνιξη και του εσωτερικού εχθρού. Στα χρόνια του εμφυλίου ο στρατός ήταν που ανέλαβε τις εκκαθαρίσεις αριστερών. Ο ίδιος μηχανισμός ήταν που σε περιόδους αμφισβήτησες της αστικής δημοκρατίας αναλάμβανε (χωρίς πολλά λόγια) τη διακυβέρνηση, όπως το '36 με τον Μεταξά και το '67 με τη χούντα των συνταγματαρχών.

Ο στρατός είναι κληρωτός. Όλοι καλούνται να υπηρετήσουν, οι περισσότεροι από αυτούς όμως είναι εργαζόμενοι ή άνεργοι για τους οποίους η πολυτέλεια του βύσματος δεν είναι μάλλον κάτι δεδομένο. Μέσα στο στρατό, σε ήρεμους καιρούς καλείσαι σε καταναγκαστική εργασία. Να κάνεις δηλαδή τον μαλάκα και να είσαι αχθοφόρος (το παιδί για όλες τις δουλειές που λέμε) του κάθε καραβανά. Σε καιρούς πολεμικούς όμως καλείσαι να παραταχθείς με τα συμφέροντα του κράτους, και να πολεμήσεις απέναντι σε άλλους προλετάριους που καλέστηκαν με τη σειρά τους να κάνουν το ίδιο.

Η στρατιωτική θητεία είναι ταυτόχρονα και ιδεολογικός μηχανισμός. Εκπαιδεύει τους μελλοντικούς προλετάριους να είναι πειθήνιοι, να σέβονται την ιεραρχία και να πειθαρχούν με το κεφάλι κάτω. Μαθαίνεις πως για να επιβιώσεις πρέπει να συμμαχείς με τους δυνάστες σου, να γλύφεις και να ρουφιανεύεις. Τρως στη μάπα ό,τι μαλακία κυκλοφορεί για εθνική καθαρότητα, πατρίδα και ρατσισμό.

Διάσκεσαι και κάτι ακόμη πιο νοσηρό: Πώς να είσαι σκληρό αγόρι, ένας σπαρτιάτης με τη βούλα, με όλες τις συμπεριφορές του μπούλη, σεξιστή ελληναρά. Οι συζητήσεις που συνήθως παίζουν στο στρατό, αρχίζουν στα μπουρδέλα και τελειώνουν στο ξύλο (μέχρι να φτάσει το ίδι σου στο μπδέν). Αυτά, μαζί με διάφορες άλλες φασιστικές ροπορείες, προωθούνται εκεί, καθόλου τυχαία, σε έναν από την φύση του φασιστικό-μιλιταριστικό μηχανισμό.

Για να επιβεβαιωθεί αυτός ο μηχανισμός χρειάζεται τον εθνικό κορμό να επικροτεί αλλά χρειάζεται και 'σενα. Σε χρειάζεται για την τζάμπα δουλειά που θα προσφέρεις μες στο στρατό ειδικά όταν θα είσαι άνεργος και θα περισσεύεις. Για να μη xαλάς τις στατιστικές τους για τους δείκτες ανεργίας -που θα ανέβαιναν ακόμη πιο ψηλά αν ήσουν έξω- και επιβαρύνεις τα ταμεία τους με επιπλέον μη-παραγωγικό κόσμο....

Εν τέλει είναι χρόνος από τη ζωή σου. Χρόνος χρήσιμος για να ζήσεις, να ερωτευθείς, να συγκρουστείς. Μπορείς να φας τον παπά, να το ρίξεις στην κατάθλιψη, τον ατομισμό και τη μιζέρια, να σκύψεις το κεφάλι και να πας για τη θητεία σου. Μπορείς όμως να κάνεις και κάτι πολύ πιο απλό.

I5 (δια πάσαν νόσον)

Το τρελόχαρτο είναι η πιο άμεση λύση στο πρόβλημά σου! Το να το πάρεις απλό: Πρώτα πρώτα ξεκινάς αραιές επισκέψεις στον ψυχίατρο και ξεδιπλώνεις το υποκριτικό σου ταλέντο μιλώντας για κατάθλιψη (που όπως και να 'χει θα αποκτήσεις αν πας). Με τον καιρό θα αποκτήσεις το κατάλληλο χαρτί με τη γνωμάτευση και τη φαρμακευτική αγωγή. Μετά περιμένεις την κλήση σου, παρουσιάζεσαι στην στρατολογία, όπου γκαραντίζεται σου δώσουν αναβολή από 6 μήνες έως δύο χρόνια που είναι και το βέλτιστο δυνατό. Γρήγορα λοιπόν θα πέσει η αυλαία του έργου «στρατιωτική θητεία».

Μη νομίζεις πως εκεί αρχίζει και τελειώνει η εναντίωση στον στρατό και την υποχρεωτική θητεία. Πολλοί επέλεξαν την ολική άρνηση στράτευσης ως την πιο αξιοπρεπή, μαχητική αντιπαράθεση στον μιλιταρισμό. Γι' αυτό διώκονται και καλούνται να πληρώσουν πρόστιμο 6000 ευρώ, μπορεί και πάνω από μία φορά. Είμαστε αλληλέγγυοι για την επιλογή τους.

Είπαμε! Έχουμε να κάνουμε με έναν μηχανισμό γνήσιο εργαλείο (και) του σύγχρονου φασισμού που τον νιώθουμε στο πετσί μας όλο και περισσότερο. Όμως τίποτα δεν τελείωσε, όλα παίζονται. Είναι υπόθεση δικής μας, καθημερινής δουλειάς, δουλειά όλης της τάξης μας, η μάχη ενάντια στον μιλιταρισμό και τη βαρβαρότητα.

Τα νοσοκομεία είναι των εργατών

Κάθε είδους δημαγωγοί προσπαθούν εδώ και καιρό να μας πείσουν ότι προκειμένου «να σωθεί η χώρα και η εθνική οικονομία», «να εξυπηρετηθεί το δημόσιο χρέος» και άλλα τέτοια βαρύγδουπα πρέπει να κάνουμε θυσίες. Ειδικά στην περίπτωση της διάλυσης των νοσοκομείων και των δομών υγείας ο εκβιασμός αυτών σχετικά με «θυσίες που απαιτούνται» γίνεται ανατριχιαστικά κυριολεκτικός.

Η δημόσια τάξη στα νοσοκομεία

Μας λένε ότι τα νοσοκομεία κοστίζουν πάρα πολλά για το δημόσιο προϋπολογισμό, ότι είναι σπάταλα και «δεν βγαίνουν». Μας λένε κατάμουτρα ότι η υγεία μας τους κοστίζει πολύ και για αυτό θα πρέπει να πληρώνουμε από την τσέπη μας ολοένα και περισσότερα, για τις εξετάσεις, τις εισαγωγές, τις επισκέψεις...

Από πού κι ως που ώμως το δημόσιο σύστημα υγείας θα πρέπει να λειτουργεί σαν μια κοινή επιχείρηση που στοχεύει στην αύξηση των κερδών της; Τα νοσοκομεία δε μας τα χάρισε έτσι απλά μια μέρα το κράτος και κάποιος υπουργός υγείας... Έχουν φτιαχτεί από το δικό μας ιδρώτα και αίμα! Όλες αυτές τις «παροχές» του κράτους πρόνοιας τις έχουμε (προ)πληρώσει με τη φορολόγηση των δικών μας μισθών και συντάξεων και ακριβώς γι' αυτό πρέπει να θεωρούνται δεδομένες για όλους και όλες μας!!! Τόσο απλά.

Φαίνετε λοιπόν ότι αυτή η παλιά συμφωνία που έλεγε πως τα αφεντικά μας, μέσω του κράτους, φρόντιζαν για τα σχολεία μας, τις μεταφορές μας και τα νοσοκομεία μας έτσι ώστε να δουλεύουμε για πάρτη τους πιο πρόθυμα, τηρείται όλο και λιγότερο απ' την πλευρά τους. Αυτή είναι η περιβότη νεοφιλελεύθερη πολιτική και σημαίνει ότι τα νοσοκομεία από δημόσια και δωρεάν, πλέον θα λειτουργούν σαν επιχειρήσεις με γνώμονα το κέρδος και άρα όποιος/α δεν έχει να πληρώσει (π.χ. το ζευρώ -μέχρι στιγμής- εισιτήριο), απλώς θα αφήνεται στην τύχη του.

Όχι για τα κέρδη των αφεντικών!

Για όσους από εμάς τελικά «περισσεύουν», η λύση που προσφέρει το κράτος είναι από καιρό προετοιμασμένη και ονομάζεται ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ. Όσο τα «έξοδα» που κόβονται από την υγεία, διατίθενται στο στρατό και την αστυνομία, τόσο περισσότερο η δημόσια τάξη θα αναλαμβάνει καθίκοντα ελέγχου και εξόντωσης των «περιθωριοποιημένων».

Ο βίαιος αποκλεισμός και η κατάργηση της πρόσβασης σε δομές υγείας για ολοένα και μεγαλύτερα κομμάτια του πληθυσμού είναι κομμάτι της ολοκληρωτικής διαχείρισης των αφεντικών και του κράτους απέναντι στην εργατική τάξη. Αυτό που λείπει είναι η οργανωμένη αντιπαράθεση με το νέο αυτό φασισμό. Μια οργανωμένη αντιπαράθεση που θα μπορούσε να ξεκινάει από όσους και όσες δουλεύουν στα νοσοκομεία και να περιλαμβάνει όλους τους υπόλοιπους που εμπλεκόμαστε με τη δημόσια υγεία (αναπόφευκτα) σαν ασθενείς.

**Να υπερασπιστούμε την τάξη μας!
Να βάλουμε οδοφράγματα στο νέο φασισμό!**

ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Ο εκβιαιούσις της διάσωσης της εθνικής οικονομίας που απαιτεί «ένθετο» γίνεται αντιριχοστικό κυριολεκτικός.

Θα πρέπει, λένε, να φροντίζουμε για την υγεία μας σαν στοιχείο κεφαλλίου, ανάλογα διδ. με το πόσα χωράν στα πορταφόρδια μας.

Η εφαρμογή εισιτηρίων, δύοκεταν συστό φαινονται μεγάλα ή μικρά, είναι βαθύδ αντικονινική. Κέποιοι στο τέλος «περισσεύουν».

Για όσους «περισσεύουν» η κρατική πρόνοια αντικαθίσταται από τη δημόσια τάξη και τις ρατσιστικές επικειροσεις της αστυνομίας.

**ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΑΞΗ ΜΑΣ
ΝΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΟ ΝΕΟ ΦΑΣΙΣΜΟ
ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΦΡΑΣΙΣΜΟΣ ★**

antifra selanik

Αφίσα που κολλήθηκε στους δρόμους της πόλης

΄Όπου υπάρχει καπνός...

Μια παροιμία λέει πως στην τουαλέτα ακόμα και οι βασιλιάδες πάνε μόνοι τους, δηλαδή χωρίς τους φρουρούς τους. Λοιπόν, δε ξέρουμε τι κάνανε οι βασιλιάδες (-μάλλον ότι γουστάρανε) αλλά πλέον ξέρουμε πολύ καλά ότι αυτά δεν περνάνε για μας. Για μας (θα) υπάρχουν πάντα πρόθυμοι «φρουροί». Και παντού! Ακόμα και στις τουαλέτες άμα χρειαστεί. Αμέ, τι νομίζατε δηλαδή, ότι είναι τίποτα τεμπέληδες ή απρόσεχτοι; Κάθε άλλο! Λεπτό δε μας αφίνουν απ' τα μάτια τους...

Φόρα το παιδάκι μου για το καλό σου είναι κι αυτό...

Αυτή την «υπερπροστατευτική» διάθεση του κράτους γνώρισαν από πρώτο χέρι οι μαθητές και οι μαθήτριες τριών λυκείων (10, 20, και 50) στη Καβάλα στα μέσα του Μαρτίου, όταν είδαν να εισβάλουν στις τουαλέτες τους ομάδα αστυνομικών και υγειονομικών υπαλλήλων εις αναζήτησην καπνιστών. Και αυτό γιατί μετά από εισαγγελική εντολή στη Καβάλα το τελευταίο διάστημα έχουν ενταθεί οι έλεγχοι σε δημόσιους χώρους για την εφαρμογή του αντικαπνιστικού νόμου και έχουν κοπεί εκατοντάδες πρόστιμα.

΄Όποιος ή οποία λοιπόν «πιάστηκε επ' αυτοφώρω» να καπνίζει στις σχολικές τουαλέτες, οδηγήθηκε υπό τη συνοδεία τους στον διευθυντή του σχολείου. Στη συνεχεία, παραδίδοντας μαθήματα παιδαγωγικής ευαισθησίας, οι κρατικοί λειτουργοί, εξήγησαν ότι η συγκεκριμένη επιχείρηση εντοπισμού ήταν προειδοποιητική (: τρομοκρατική). Την επόμενη φορά όμως, ενημέρωσαν (: απείλησαν), θα επιβληθούν πρόστιμα στους παραβάτες μαθητές και θα κινηθούν διαδικασίες για πειθαρχικές διώξεις των διευθυντών και των εκπαιδευτικών που είναι υπεύθυνοι για την επίβλεψη τους.

Έτσι είναι βλέπετε τα λαγωνικά (: σκυλιά) του κράτους, έχουν εκπαιδευμένες μύτες, δε τα ξεγελάς εύκολα. Ξεχωρίζουν τη μυρωδιά του καπνού μέσα σ' αυτή των σωματικών εκκρίσεων από χιλιόμετρα. Και ως γνωστών οπού υπάρχει καπνός υπάρχει και τσιγάρο. Και όπου υπάρχει τσιγάρο υπάρχει και πρόστιμο, δηλαδή φράγκα.

Δυο κυρίως πράγματα αξίζει να σημειώσουμε εδώ:

Το ένα είναι ότι ο αντικαπνιστικός νόμος, εκτός από μέθοδος συλλογής χρημάτων από τα πρόστιμα, αποτελεί και μια κρατική επιβολή ενός κυρίαρχου υγιεινιστικού προτύπου. Με λίγα λόγια μετατρέπει σε εθνικό/κρατικό ζήτημα το πώς θα διαχειρίζόμαστε και θα φερόμαστε στα κορμιά μας, λες και έχουμε να κάνουμε με κρατική περιουσία. Αυτό προφανώς συμβαίνει όχι από αγάπη και ενδιαφέρον, αλλά με πρόθεση να διασφαλιστεί η ικανότητα μας να δουλεύουμε απρόσκοπτα, να είμαστε υγιείς, ώστε να είμαστε παραγωγικοί για τα αφεντικά μας και να μη τους στοιχίζουμε την περιθαλψή (βλέπε επιδιόρθωσή) μας.

Το δεύτερο είναι ότι το γεγονός των συγκεκριμένων εφόδων δεν πρέπει να το δούμε απομονωμένο από τις, όλο και συχνότερες τα τελευταία χρόνια, προσπάθειες τρομοκράτησης των μαθητών/τριών (ειδικά όσον συμμετέχουν σε καταλήψεις) από την ελληνική αστυνομία. Θυμίζουμε το ντου των μπάτσων τον Οκτώβριο του '13 στο υπό κατάληψη ΕΠΑΛ της Ηγουμενίτσας και την σύλληψη ιο μαθητών/τριών, καθώς και τις διώξεις δεκάδων άλλων (από το ιο Γενικό Λύκειο Ν. Ιωνίας Βόλου, από το ΕΠΑΛ Λουτρακίου κ.α.).

Είναι ξεκάθαρο και στον κάθε άσχετο πως αυτό που θέλουνε να προλάβουν και πνίξουν με τους τραμπουκισμούς τους, είναι οι φωνές αντίστασης και αυτοοργάνωσης που όλο και πληθαίνουν μέσα στα σχολεία, καθώς και τα χειρότερα (γι αυτούς) που βλέπουν να έρχονται. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι το υπουργείο δημοσίας τάξης σχεδιάζει την σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των διευθυντών των σχολείων και της εκάστοτε αστυνομικής διεύθυνσης για την καλή συνεργασία και την ανταλλαγή απόψεων.

Εμείς απ' τη πλευρά μας ευχόμαστε -και είμαστε αρκετά αισιόδοξες/οι γι' αυτό- οι φόβοι τους να γίνουν πραγματικότητα και τους υπενθυμίζουμε ότι,

**όσο ψηλώνουν οι φράχτες,
τόσο βελτιώνονται και οι άλτες.**

it sounds antifa live

Το Σάββατο 15 Μαρτίου συμμετείχαμε σαν antifa selanik στην οργάνωση και περιφρούρηση της συναυλίας που διοργάνωσε το antifa sounds στο πολυτεχνείο του απθ. Στη συναυλία έπαιχαν κατά σειρά οι Mummrāh, οι Δικασμένες Αλήθειες, οι Btw Rockers 57, οι Concordia και οι Ατζινάβωτο Φέγι. Punk για κάθε γούστο, hardcore και rockabilly από Θεσσαλονίκη και Αθήνα (οι δύο τελευταίες μπάντες).

Στη συναυλία πέρα από το αντιφασιστικό (και όχι μόνο) υλικό που υπήρχε στους πάγκους, μοιράζόταν και το κείμενο του antifa sounds. Αντιγράφουμε δύο αποσπάσματα και συνυπογράφουμε...

Η αφίσα του it sounds antifa live vol.1

Γιατί antifa;

«Επιλέγουμε να οργανωθούμε συλλογικά με σκοπό να δράσουμε ενάντια σε όλα αυτά που φέρνουν μεγάλα κομμάτια του κόσμου στην εξαθλίωση και την εξόντωση. Ξέρουμε ότι ζούμε σε μια ταξική, γεμάτη διαχωρισμούς κοινωνία, όλοι μας κακοπληρωμένοι και άνεργες, ντόπιοι και μετανάστες εργάτες και εργάτριες.»

Γιατί μουσική;

«Για όλους αυτούς τους λόγους, επιλέγουμε να στήνουμε τα lives μας σε δημόσιους χώρους, σε πλατείες, σε πάρκα, στα πανεπιστήμια.

Επειδή σε αυτούς τους χώρους ζούμε και αναπνέουμε, κινούμενοι επιθετικά προς την απομόνωση και τον φόβο, καταλαμβάνοντας αυτούς και δημιουργώντας σημεία συνάντησης και κοινωνικοποίησης με όρους ισότιμους και συλλογικούς.

Σημεία που, έστω και για λίγο, καθίστανται εχθρικά για κάθε φασίστα, ρατσιστή και ομοφοβικό. Ενοχλητικά για τον καθένα/καθεμία που φοβάται τον ίσκιο του.

Να επανοικειοποιηθούμε τον δημόσιο χώρο.

Να φέρουμε τη μουσική ξανά στους δρόμους.

Να στείλουμε τους φασίστες, με ή χωρίς σβάστικα, πίσω στις τρύπες τους.»

ατζινάβωτο φέγι
άντιφασιστικά ξενύχτια

Τρίχες στις μασχάλες
Μπύρες να ταν κι άλλες
Τσιγάρα ιδρωμένα σώματα
Ποια πάει δουλειά τα ξημερώματα;
Πίνει, φτύνει με λαχτάρα
Χιυπά φασίστες με σιχαμάρα

Χορεύει παθιασμένα
Ονειρεύεται μπατσάκια πεθαμένα
Δε γουστάρει μακιγιάζ
Μουστάκι κάνει τατουάζ
Εύχεται κάθε πρωί
Μπόμπα σε κάθε νταβατζή

Τα κορίτσια ξενυχτάνε γι' αντιφασισμό
Και για ροκ εν ρολ
Τα κορίτσια θέλουν τώρα μίσος ταξικό¹
Αντισεξιστικό

BOYCOTT BRAZIL 2014

Από την πρώτη στιγμή που ανακοινώθηκε η ανάληψη της διοργάνωσης από το βραζιλιάνικο κράτος ξεκίνησαν μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στην αναμενόμενη υποβάθμιση της ζωής των εργατών και εργατριών. Ακολούθησαν χρονικά πολλές συγκεντρώσεις, βίαιες συγκρούσεις με την αστυνομία και δολοφονίες διαδηλωτών. Πολλές φορές καλέστηκαν απεργίες με τεράστια μαζικότητα. Πιο πρόσφατα, κάτοικοι σε φαβέλες που βρίσκονται περιμετρικά των υπό κατασκευή σταδίων αντιστάθηκαν στις βίαιες εξώσεις που θα επιβάλλονταν από τις στρατιές μπάτσων.

Μάταια ο χαϊδεμένος της παγκόσμιας ποδοσφαιρικής μαφίας ονόματι Πελέ Ζητούσε από το πλήθος να γυρίσει στα σπίτια του (πιθανόν να «τους» εξόργισε περισσότερο). Τελεία και παύλα! Οι βραζιλιάνοι-ες προλετάριοι-ες δεν μασάνε και θα κάνουν ότι περνάει από το χέρι τους για να αντισταθούν και να επιβάλλουν τα δίκια τους.

Ποτίζουν το γκαζόν με αίμα των φτωχών

